

въ иудейскиятъ градъ Витлиемъ, сжчува-
ла страшень сжнь и като дошелъ Исусъ
Христосъ при нея, тя му разказа. Ето
какъвъ е билъ този чудесень сжнь: Въз-
люблено мое чадо! сжнувахъ, че Петръ го
распнали въ Римъ, а Тебъ та рачнали въ
иудейскиятъ градъ Ерусалимъ мѣжду два
разбойника и бѣ не осжденъ отъ Пилатъ
Понтийски. Видѣхъ твоео Божественно ли-
це удрано и съ бржвъ обляво на твоята
глава бѣха турили за поругание венець
отъ трѣни и ти висеше прикованъ на
кръстътъ мѣжду двамата разбойници. Ви-
дѣхъ още че та напона съ злжчка и Та
прободоха съ копие въ реброто отъ кое-
то истече бржвъ и вода. Тогава слжнце-
то и мѣсецътъ са помрачиха земята са
търси, камънитѣ са распадоха и завѣста
церковна са раздра отъ единиятъ и до
другиятъ край и стана голѣмо помрачение
по сичката земя отъ шесть до деветъ часа
Видѣхъ още, че Иосифъ и Никодимъ
снесха твоео пречисто тѣло отъ кръста
обвиха го въ чиста плащаница и го туриха
въ гробътъ. На третиятъ день ти възкрѣс-
на отиде въ адътъ, дѣто разруши вратата
му извади Адамъ и Ева и на всичитѣ други
мъртви имъ даде възкресение. Послѣ тово
Ти са възни се на небето дѣто сѣдна на